

[Knud Jespersen.]

tende økonomiske forpligtelser betyder ledighed, at der indtræder en økonomisk katastrofe i familien. Hertil kommer den bundne opsparing, som træder i kraft senest den 20. september.

I lovens § 9 er der åbnet mulighed for at fritage de arbejdsløse for den bundne opsparing, og en sådan fritagelse vil næppe gå ud over provenuet, da regeringen agter at bekæmpe ledigheden. På trods af regeringens løfte må der dog gives garantier til de arbejdsløse om, at de ikke skal betale den bundne opsparing.

Finansminister *Anders Andersens* svar (21. august 1974):

I skrivelse af 6. marts 1974 til folketingets skatte- og afgiftsudvalg har jeg vedrørende forslag til lov om bunden opsparing (F.98) besvaret spørgsmål nr. 11.C. om, hvilken praksis finansministeren agter at fastlægge i forbindelse med nærværende lov.

Det anføres i skrivelsen bl. a., at praksis kan forventes at blive tilrettelagt efter samme retningslinier som efter lov om bunden opsparing 1963/64, hvor forholdet var det samme som efter 1974-loven, at opsparingsbeløbene skulle betales ca. 1 år efter, at den indkomst, hvoraf den bundne opsparing skulle beregnes, var indtjent. Man lempede da den bundne opsparing på grund af indtægtsnedgang i særlige tilfælde som f. eks. på grund af arbejdsløshed, men tog dog hensyn til formuen.

Regler for bevillingsmæssig lempelse er udformet i overensstemmelse hermed i skatvedepartementets cirkulære af 9. august 1974 § 18, hvor der er anført følgende:

„18. Finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan fritage helt eller delvis for pligten til at foretage bunden opsparing, når væsentlig og varig indtægtsnedgang eller andre særlige omstændigheder taler derfor.“

Det må bero på en konkret vurdering, i hvilke tilfælde lempelse vil kunne bevilges, men som almindeligt princip vil gælde, at lempelse kun kan forventes indrømmet, når betalingen af den bundne opsparing vil bringe den opsparingspligtiges og dennes husstands økonomi i alvorlig fare.

Dette vil navnlig være tilfældet, når der er sket væsentlig og varig indtægtsnedgang i

særlige tilfælde som f. eks. erhvervsophør på grund af alder og invaliditet og hustrus ophør med selverhverv samt væsentlig indtægtsnedgang af længere varighed på grund af sygdom, arbejdsløshed og aftjening af værnepligt m. v. For at en indtægtsnedgang kan anses for væsentlig, må den være på mindst 20 pct.

Når lempelse af den bundne opsparing kan bevilges på grund af indtægtsnedgang, bør opsparingsbeløbet normalt højst ned sættes til et anslået beløb svarende til det opsparingsbeløb, der ville være beregnet af den forventede fremtidige årsindkomst.

Det vil normalt være en forudsætning for lempelse, at der ikke på opkrævningstidspunktet foreligger formue, som gør det muligt at opfylde opsparingspligten.

Af *Brøndsted* (V) til undervisningsministeren (16. august 1974):

„Har ministeren overvejet at ændre formen for valg af forældrerepræsentanter til gymnasieskolens skolenævn?“

(Spm. nr. 376).

Begrundelse.

Når skolenævnsvalgene til gymnasieskolen foregår hvert 4. år, vil det i praksis kun være to årgange, der har interesse i nævnsvalgene (hvis der ikke er søskende i efterfølgende klassetrin).

Efter to år af den fire års valgperiode har skolenævnsforældrene ingen børn som elever på gymnasiet. Nævnsmedlemmerne må føle deres opgave løst med børnenes udskrivning af gymnasiet, og det vil være svært at fa mening i nævnsarbejdet. En form for „rullende“ valg i august-september hvert år blandt forældre til den nye årgang ville være en rimeligere løsning.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (23. august 1974):

De gældende regler for valg af forældrerepræsentanter til gymnasieskolernes skolenævn er fastsat på et tidspunkt, da kommunale gymnasieskoler havde realafdelinger, og hvor 4 års valgperioden derfor var mere indlysende, end den er i dag. Allerede da skolestyrelseslovforslaget var til behandling i 1969, blev det drøftet i folketinget, om valgperiodens længde skulle være mindre end de